

Måling av T og p, noen eksempler

Eks 1: Anslå det nødvendige volum med sprit i et sprittermometer slik at 1 mm på soylen tilsvarer 0.1°C .

Løsning:

$\alpha = \frac{1}{V} \frac{\Delta V}{\Delta T}$; for etanol er $\alpha \approx 0.001 \text{ K}^{-1}$ i det relevante temp.området. Anta f.eks. sirkulaert buerrsnitt på spitssoylen, med diameter minst 0.4 mm for å være godt synlig. En høydeendring $\Delta h = 1 \text{ cm}$ på soylen gir da en temp.endring $\Delta T = 1 \text{ K}$, og krever en volumendring $\Delta V = A \cdot \Delta h = \pi r^2 \cdot \Delta h = (\pi \cdot 0.2^2 \cdot 10) \text{ mm}^3 \approx 0.4\pi \text{ mm}^3$.

Volum med sprit (nederst på termometeret) må da være

$$V = \Delta V / \alpha \Delta T = (0.4\pi / 0.001 \cdot 1) \text{ mm}^3 = 400\pi \text{ mm}^3 \approx 1.3 \text{ cm}^3 = 1.3 \text{ mL}$$

Med kuleboller og samme skala trengs større volum, evt. tynnere soyle, ettersom $\alpha(\text{Hg}) = 0.00018 \text{ K}^{-1}$.

Eks 2: Hvordan ørter lufttrykket P med høyden z over bakken?

Løsning:

Anta i første omgang små høyder slik at vi kan regne med konstante μ og tyngdens akseleasjjon g som konstanter.

A \downarrow $F_1 = p_1 A$ luftsøyle, tyngde $mg = \mu V g = \mu A z g$

\downarrow $F_2 = F_1 + mg \Rightarrow p_2 A = p_1 A + \mu g z A$

$\Rightarrow p_1 = p_2 - \mu g z$ (gjelder også i vesker)

Differensielt: $p_1 - p_2 = dp$ og $z = dz$

$$\Rightarrow \frac{dp}{dz} = -\mu g$$

Herfra kan vi godt la μ og g variere med z , og vi kan f.eks. bruke ideell gass tilstandsning for å knytte μ til p og T .

Eks 3: Anslå verdien av atmosfæretrykket ved å

(9)

anta at luftas tetthet avtar lineært til null over 15 km høyde, fra verdien 1.3 kg/m^3 ved bakken.

Løsning:

Atmosfæretrykket er vekten av luftsgulen pr. flateenhet, og med antagelsen om lineær massetetthet kan vi bruke middelverdien

$$\langle \mu \rangle = \frac{1}{2} \cdot 1.3 \text{ kg/m}^3 = 0.65 \text{ kg/m}^3. \text{ Dermed:}$$

$$P_{\text{atm}} \approx \langle \mu \rangle g h = 0.65 \cdot 9.8 \cdot 15000 = 9.6 \cdot 10^5 \text{ N/m}^2 \approx 10^5 \text{ Pa}$$

Her kan mye gjøres bedre: Med ideell gass antasjon er $g = \frac{N}{V} = \frac{P}{kT}$.

Videre er $\mu = \langle m \rangle g$, med $\langle m \rangle =$ middlere molekylmasse i luft,
ca $29 \text{ g/mol} = 29 \cdot 10^{-3} \text{ kg} / 6.022 \cdot 10^{23} \text{ molekyler} \approx 4.8 \cdot 10^{-26} \text{ kg}$.

Diff. ligningen fra Eks 2 blir da:

$$\frac{dp}{dz} = -\mu g = -\langle m \rangle g g = -\frac{\langle m \rangle g p}{kT}$$

dvs

$$\frac{dp}{p} = -\frac{\langle m \rangle g}{kT} dz$$

Hvis vi antar g og T konstante, kan vi integrere denne. Med valget $z=0$ på bakken får vi

$$p(z) = p(0) \exp \left\{ -\langle m \rangle g z / kT \right\}$$

$$= p(0) \exp \left\{ -z / H \right\}$$

som med $T = 288 \text{ K}$ (IS°C) gir $H = kT / \langle m \rangle g \approx 8.4 \text{ km}$.

I realiteten er verken g eller T varh. av z . Vi kjenner $g(z)$ fra Newtons gravitasjonslov, så hvis vi har en modell, eller eksperimentelle data, for $T(z)$, kan integralet ovenfor,

$$-\frac{\langle m \rangle}{k} \int_0^z \frac{g(z') dz'}{T(z')}$$

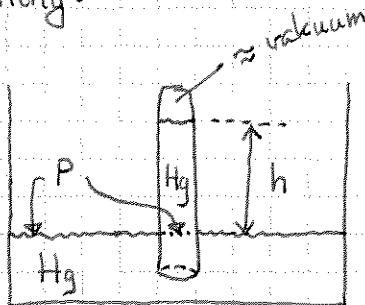
alltid bestemmes numisk.

Eks 4: Hva er atmosfærettrykket i enheten

(10)

mm Hg? Enn i mm H₂O?

Løsning:

$$P = \mu gh \Rightarrow h = P/\mu g$$

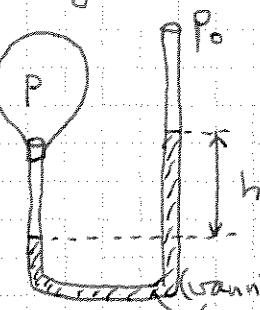
$$\text{Hg: } \mu \approx 13.6 \text{ g/cm}^3$$

$$\Rightarrow h_{\text{Hg}} (1 \text{ atm}) = \frac{1.013 \cdot 10^5}{13.6 \cdot 10^3 \cdot 9.81} \text{ m} \approx 76 \text{ cm} = 760 \text{ mm}$$

$$\text{Med vann: } \mu = 1 \text{ g/cm}^3 \Rightarrow h_{\text{H}_2\text{O}} (1 \text{ atm}) = 76 \text{ cm} \cdot 13.6 \approx 10.3 \text{ m}$$

Eks 5: Anslå (over-)trykket i en vanlig ballong eksperimentelt.

Løsning:

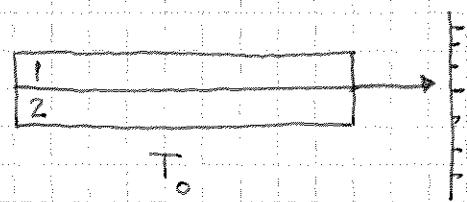

$$h \approx 20 \text{ cm} \Rightarrow P - P_0 \approx 1.0 \cdot 10^3 \cdot 9.8 \cdot 0.2 \text{ Pa} \approx 2000 \text{ Pa}$$

$$\approx 0.02 \text{ atm}$$

Observerer max $P - P_0$ med nesten tømt ballong. Velkjent: Må blåse hardest i starten når en ballong blåses opp.

Eks 6: Prinsipp for steketermometer: Bi-metall

$$\alpha_L^{(1)} > \alpha_L^{(2)}$$

$$\Delta L^{(1)} > \Delta L^{(2)}$$

⇒ metallene må boye seg

⇒ store utslag enn om vi målte ΔL direkte

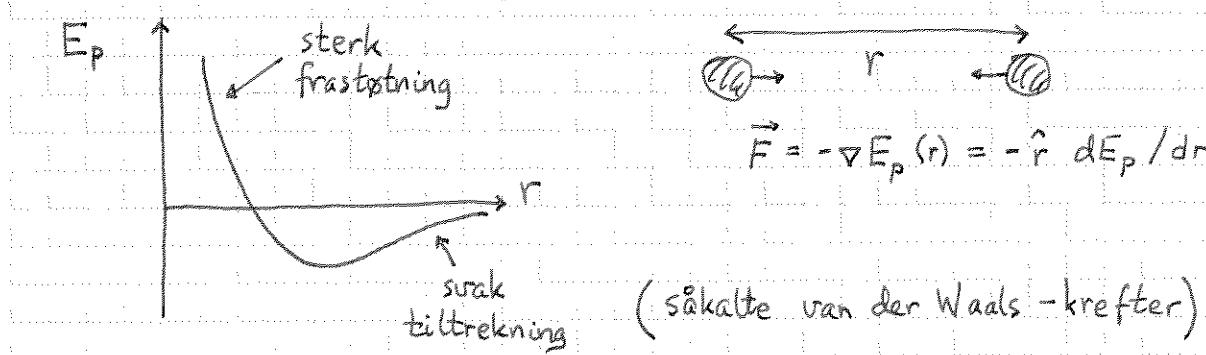
van der Waals tilstandslegning [PCH 8.5, LHL 13.4, YF 18.1]

(11)

J. D. van der Waals (1837-1923), Nobelpris i fysikk 1910.

Ideell gass tilst.lign., $pV = NkT$, beskriver i utgangspunktet en gass med punktpartikler uten gjensidig vekselvirking.

En real gass består av molekyler som okkuperer et visst volum, og som vekselvirker med hverandre: kommer de for nært hverandre, frastøter de hverandre; kommer de "langt" unna hverandre, føler de en svak tiltrekning:

van der Waals foreslo å modifisere p og V i tilst.lign. for ideell gass i henhold til dette. Dermed:

$$V \rightarrow V - Nb^* = \text{tilgjengelig volum for et gitt molekyl, hvis } b^* \text{ er av størrelsesorden volumet okupert av ett molekyl}$$

$$p \rightarrow p + a' g^2 :$$

Trykket i en real gass, p , er mindre enn den størrelsen som representerer trykket i tilstedslegningen for en ideell gass, fordi molekylene som utøver trykk mot beholderveggen erfører en (svak) netto tiltrekksende kraft fra resten av gassen. Totalt antall molekyler som trykker mot veggen er prop. med g , og disse tiltrekkes av et antall molekyler som også må være prop. med g . Derfor justering prop. med g^2 .

Dermed: $(p + a' N^2/v^2)(v - Nb') = NkT$

van der Waals tilst. lign. for gass med N partikler

Hvis vi har 1 mol gass:

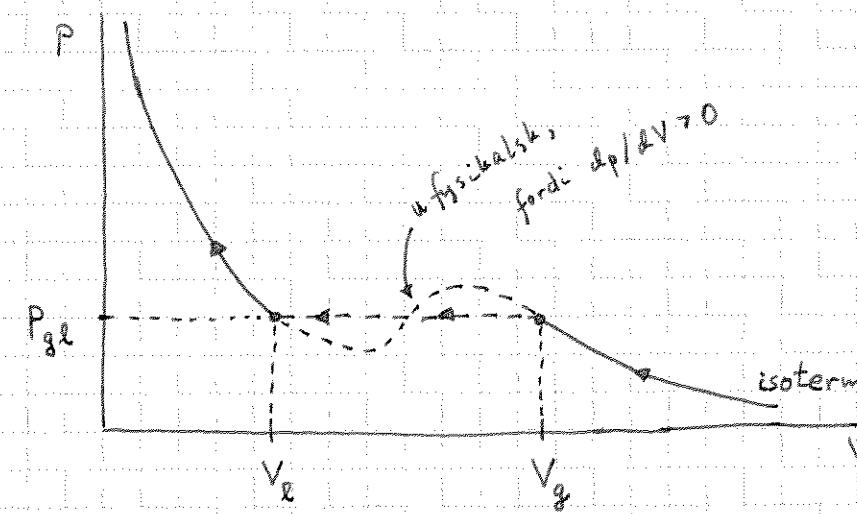
$$N = N_A, \quad Nk = N_A k = R, \quad \text{innfører } a = a' \cdot N_A^2 \text{ og } b = N_A b'$$

\Rightarrow

$$P = \frac{RT}{v-b} - \frac{a}{v^2}$$

vdW tilst. lign. for 1 mol gass (fluid)

Denne lign. beskriver overgang fra gass til væske når gassen komprimeres ved tilstrekkelig lave temperaturer:

Når volumet reduseres til $V < V_g$, begynner gassen å kondensere, uten at trykket øker ($p = p_{gl}$). Når $V = V_e$, er all gass kondensert til væskeform, og en ytterligere volumredusjon fører til at trykket øker.

(Sært høyt trykk kan nå føre til at væsken sterkener/fryser og går over i fast form, men vdW-ligningen kan ikke beskrive mer enn to faser.)

Mer om faseoverganger senere.

1.1.6 Partielle deriverte og differensialer

Vi har sett at målbare størrelser i termodynamikk kan være gitt som partielle deriverte (f.eks. $\alpha_p = p^{-1} (\partial p / \partial T)_V$).

Vi har generelt

$$f(x, y, z) = 0$$

dvs tilstandsligninger, der x, y, z er p, V, T etc.

Kan skrives som

$$z = z(x, y) \quad \text{evt. } x = x(y, z) \quad \text{evt. } y = y(x, z)$$

\uparrow \nwarrow
funksjon uavh. variable

Vi ser at en gitt termodyn. størrelse kan opptrer som funksjon i et tilfelle, og som variabel i det neste.

Totalt differentzial: $dz = \left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)_y dx + \left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)_x dy$

(= endring i z som følge av endring i x og y)

Hvis z holdes konstant, er $dz = 0$. Delasjon med dx (anta $dx \neq 0$) gir

$$0 = \left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)_y + \left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)_x \left(\frac{dy}{dx}\right)_z$$

Men med $z = \text{konst.}$ er det ingen forskjell på dy/dx og $\partial y / \partial x$.

Dessuten er

$$\left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)_y = \left[\left(\frac{\partial x}{\partial z}\right)_y\right]^{-1}$$

Multiplikasjon med $\left(\frac{\partial x}{\partial z}\right)_y$ gir da

$$0 = 1 + \left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)_x \left(\frac{\partial y}{\partial x}\right)_z \left(\frac{\partial x}{\partial z}\right)_y$$

dvs
$$\left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)_x \left(\frac{\partial y}{\partial x}\right)_z \left(\frac{\partial x}{\partial z}\right)_y = -1$$
 "syklisk regel"

Eks: $x = p$, $y = V$ og $z = T$ gir $(\partial T / \partial V)_p (\partial V / \partial p)_T (\partial p / \partial T)_V = -1$,

dvs $(V \alpha_V)^{-1} (-V \tau_T) (p \alpha_p) = -1$, dvs $p \alpha_p \tau_T = \alpha_V$ (jf. s.7)

24.01.13

Det er ofte behov for å skifte variable i termodynamikken.

Eks: Hvis $z = z(x, y)$ og $y = y(x, s)$, hvordan kan da de partielle deriverte av den "nye" funksjonen $z(x, s)$, dvs. $(\partial z / \partial x)_s$ og $(\partial z / \partial s)_x$, uttrykkes ved de "gamle", dvs. $(\partial z / \partial x)_y$ etc. ?

Løsning:

$$\text{Vi har både } dz = \left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)_y dx + \left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)_x dy \quad (1.)$$

$$\text{og } dz = \left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)_s dx + \left(\frac{\partial z}{\partial s}\right)_x ds \quad (2.)$$

og dessuten

$$dy = \left(\frac{\partial y}{\partial x}\right)_s dx + \left(\frac{\partial y}{\partial s}\right)_x ds$$

Vi setter inn siste hoyreside for dy i 1. ligning for dz :

$$dz = \left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)_y dx + \left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)_x \left[\left(\frac{\partial y}{\partial x}\right)_s dx + \left(\frac{\partial y}{\partial s}\right)_x ds \right]$$

$$\Rightarrow \left[\left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)_y + \left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)_x \left(\frac{\partial y}{\partial x}\right)_s \right] dx + \left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)_x \left(\frac{\partial y}{\partial s}\right)_x ds$$

Denne kan vi sammenligne med 2. lign. for dz , ledd for ledd:

$$\underbrace{\left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)_s}_{=} = \left(\frac{\partial z}{\partial x}\right)_y + \left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)_x \left(\frac{\partial y}{\partial x}\right)_s ; \quad \underbrace{\left(\frac{\partial z}{\partial s}\right)_x}_{=} = \left(\frac{\partial z}{\partial y}\right)_x \left(\frac{\partial y}{\partial s}\right)_x$$

Integrasjon av totallt differensial:

$\oint dz = 0$ og $\int_1^2 dz = z(x_2, y_2) - z(x_1, y_1)$ er uavhengig av veien fra 1 til 2

Da er z en tilstandsfunksjon, entydig gitt av "tilstanden" (x, y) .

Hvis $\oint dz \neq 0$, er dz ikke et totallt differensial. Skriver da gjerne δz for å markere at nå er z ikke en tilstandsfunksjon.

Da vil $\int_1^2 \delta z$ være avhengig av veien ("prosessen") fra 1 til 2.

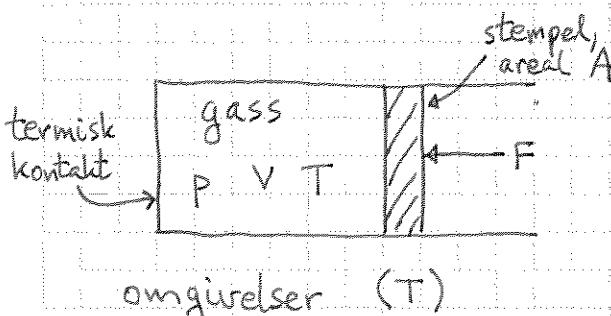
2. Termodynamikkens 1. lov [LHL 15,13; YF 19,20]

2.1 Reversible prosesser [LHL 13.3+7, YF 20.1]

Prosess = endring i tilstandsværdier (p, V, T, \dots)

Reversibel prosess = prosess som kan snus (reverseres)

Eks: Isoterm kompresjon (ert. ekspansjon)

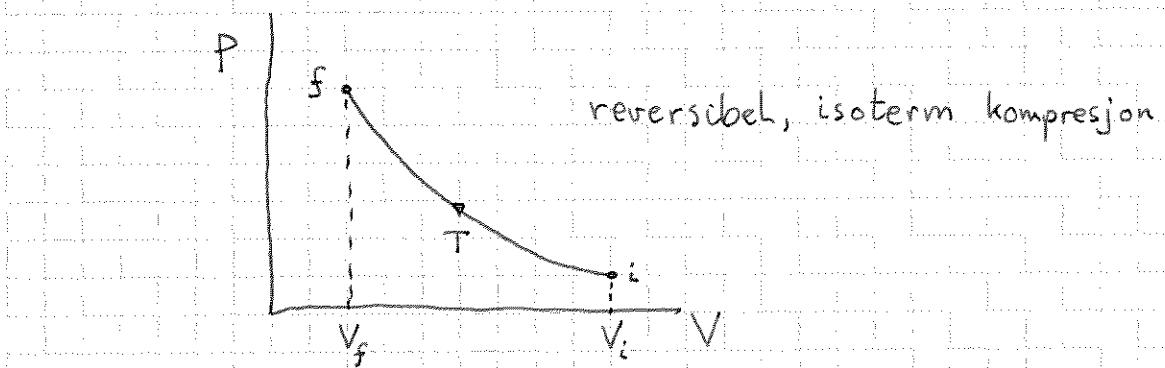
- starttilstand: volum V_i , trykk $P_i = F_i/A$, temp. T
- slutt - " - : - " - V_f , - " - $P_f = F_f/A$, - " - T
- underveis: $V_f < V < V_i$, $P_i < P < P_f$, T

Dvs: p, V og T er veldefinerte størrelser hele "veien", som betyr at system og omgivelser hele tiden er i termodynamisk likevekt

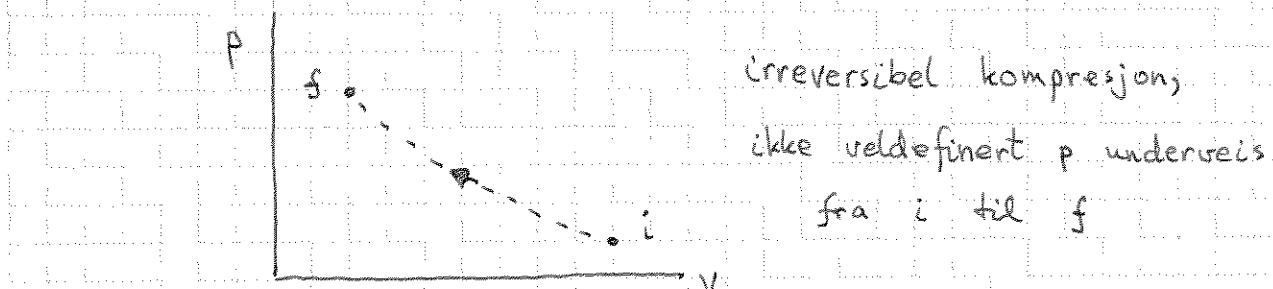
Prosessen må da foregå tilstrekkelig langsomt, "kvasistatisk", slik at dissipative effekter (turbulens, friksjon...) kan neglisjeres. Da kan prosessen stoppes og reverseres, og kjøres tilbake til starttilstanden (for både system og omgivelser.)

I praksis vil alle reelle prosesser være mer eller mindre irreversible. F.eks. vil rask kompresjon av gassen ovenfor medføre turbulens samt trykker og temp. gradiente underveis, dvs ikke likevekt.

Når prosesser framstilles som kunner i et (likevelts-)diagram, er de (pr def) reversible:

For irreversible prosesser kan vi f.eks. bruke en stiplet kurve:

2.2 Arbeid [LHL 13.5, YF 19.2]

Arbeid = alle former for energiutveksling mellom system og omgivelser, unntatt det som skyldes temperaturforskjeller

$dW = \vec{F} \cdot d\vec{l}$ = arbeid utført av kraft \vec{F} på noe som forflytter seg veien $d\vec{l}$

Eks: $q\vec{E} \cdot d\vec{l} =$ arb. på ladn. q av el. felt \vec{E}

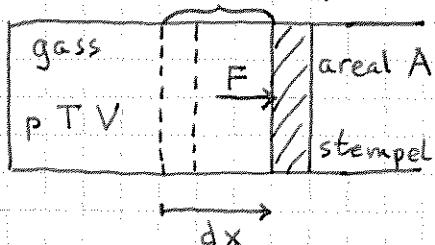
$-kx \cdot dx =$ arb. utført av ideell fjær ($k =$ fjærkonst.)

$\tau \cdot d\varphi =$ arb. utført av dreiemoment τ ved rotasjon $d\varphi$

"Standardeksempl" i termodynamikk: mekanisk arbeid

pga volumendring forårsaket av trykk (" pV -arbeid")

$$dV = A dx$$

$$dW = F dx = pA \frac{dV}{A} = p dV = \text{arbeid utført, av gassen på omgivelsene}$$

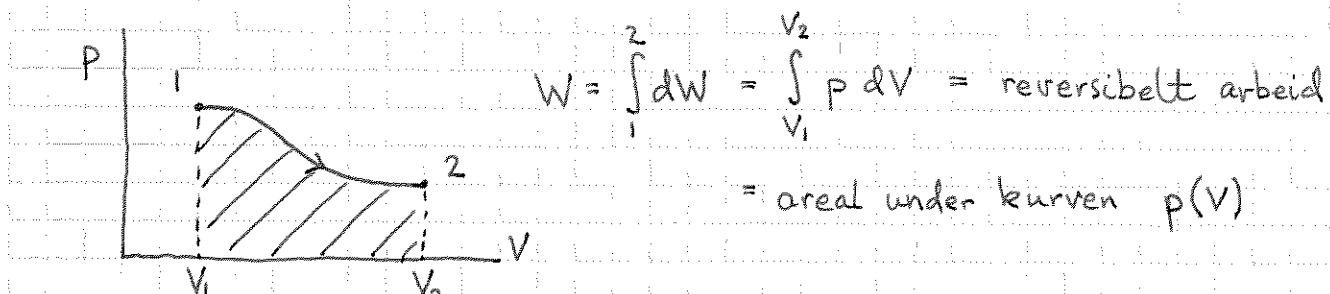
Hvis $dV > 0$, er $dW > 0$ siden $p > 0$. Fortegn velges derfor slik at positert arbeid når systemet gjør arbeid på omgivelsene.

Reversibel prosess (og dermed reversibelt arbeid) krever

langsom volumendring (f.eks. $dx/dt \ll v_{\text{molekyl}} \sim v_{\text{lyd}}$),

Som i praksis nødvendig gjør ytre kraft som (nesten) balanserer $F = p \cdot A$

Med endelig volumendring, fra V_1 til V_2 :

Det er mange mulige veier/prosesser fra 1 til 2, og vi ser uten videre at W ikke kan være uavhengig av veien.

Altså kan W ikke være en tilstandsfunksjon (kan ikke skrives $W(p, V)$) og dW kan ikke være et totalt differensial.

Markerer dette med at $dW \rightarrow \delta W$ ($\oint \delta W \neq 0$)

Arbeid i ulike prosesser:

Isokor prosess: $dV = 0 \Rightarrow W = 0$

Isobar: $p = \text{konst.} \Rightarrow W = p(V_2 - V_1)$

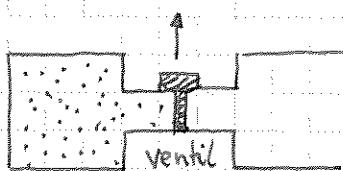
Isoterm prosess med ideell gass:

$$p(V) = NkT/V \Rightarrow W = NkT \int_{V_1}^{V_2} dV/V = NkT \ln \frac{V_2}{V_1}$$

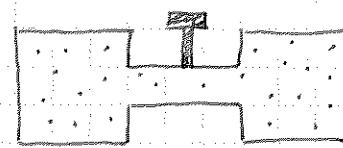
} Reversible prosesser

Fri utvidelse: $p > 0$ og $V_2 > V_1$, så $\int p dV > 0$,

men prosessen er irreversibel...

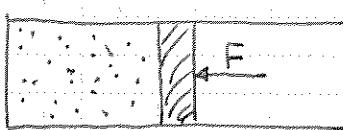

ventil
åpnes

$$W = 0$$

(Gay-Lussac's forsøk)

stempel
slippes

$W = 0$; Kinetisk
energi for

stempel føres
tilbake til systemet

2.3 Indre energi [LHL 13.6, YF 19.4+6]

P	V	T
U		

$U = \text{systemets energi} = \text{indre energi}$

[Vi inkluderer som regel ikke bidrag som hele beholderens pot. energi (Mgh) i et tyngdefelt og dens kinetiske energi ($\frac{1}{2}Mv^2$), derav indre energi]

Derved:

$U = E_k + E_p = \text{partiklene s kinetiske energi} + \text{partiklene s potensielle energi pga innbyrdes vekselvirking}$

Hvis ideell gass: $E_p = 0 \Rightarrow U \text{ ikke avh. av } V \Rightarrow U = U(T)$

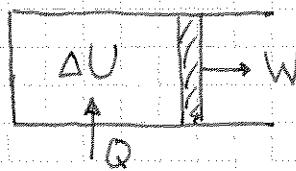
2.4 Varme og termodynamikkens 1. lov [LHL 15, YF 19.4]

(19)

1. lov: Varme er energitransport pga temperaturforskjeller

(Andre former for energitransport er arbeid)

Energibevarelse for et system gir da:

$$Q = \Delta U + W$$

tilført
varme

endring i
indre energi

arbeid utført
av systemet
på omgivelsene

For små endringer:

$$dQ = dU + dW$$

$U = U(T, V)$ er tilstandsfunksjon og dU er totalt differensial

Q og W er ikke tilstandsfunksjoner men prosessvariable

$\Rightarrow dQ$ og dW er ikke totale differensialer

Dvs: U er entydig bestemt av tilstanden (T, V)

mens Q og W avhenger av veien/prosessen

fra start- til slutt-tilstand.

Hitt

24.01.13